

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Kórodi-féle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt
9-11 óra között,
Bolonya, ester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirtetések
nélkül kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

137. szám.

Brassó, Csütörtök, november 25-én.

II. évfolyam 1886.

A romániai vámtárgyalások.

Románia tehát megtette a kezdeményező lépést arra nézve, hogy a mindkét félre anynyi kárral járó vámháborúnak hovahamarább vége vessék.

A román kormány ezen eljárása két körülményt igazol.

Először: Románia belátja, hogy a vámszerződési tárgyalások meghiusultának ő az oka. Ha akkor a romániai ellenzék oly hatalmasan nem küzd Ausztria-Magyarország ellen s nem gyakorol oly pressziót a kormányra; ha a román kormány nem befolyásoltatja magát a maga iránt optimisztikus, de mások iránt tulságosan pesszimisztikus ellenzék s félrevezetett közvélemény által: soha sem kell vala közöttünk vámháborúnak kitörni. Így azonban a román kormány gyenge volt s engedett a nyomásnak.

Másodszor: Románia érzi, hogy a vámháboru oly érzékenyen sújtja, hogy minden ellenintézkedés hiábavaló. Igaz, hogy Románia a vámháboru kitörése óta minden erejét megfeszíti, hogy belföldi ipart teremtsen. Áldozatokat hoz, minőket egy más állam sem. De belátta Románia azt is a majd fél éves vámháboru ideje alatt, hogy addig, míg magának erős, életképes ipart nem teremthet, nem nélkülözheti Ausztria-Magyarországot. Már pedig ipart felfújni nem lehet. Alapos készülődés és éütizedek kellenek ahhoz.

Romániának oly árukra van szüksége, melyeket a távolból nem szerezhet be. Neki nem a finom, divatos iparcikkek kellenek; a közönséges, durva áru az, mely ott nagyban fogyasztatik. Ez pedig oly súlyos, hogy sem Francia-, sem Német- s Angolországból, sem Belgiumból nem hozhatja, mert az áru súlyánál s csekély értékénél fogva nem bírja a szállítási költségeket.

Ezen árukat tőlünk kell beszereznie.

Eleintén ezt nem akarta belátni Románia. A vámháboru előtt milliókra menő árukat vittek be. A mig ez tartott, nem érezték e csapást. Most azonban elfogyott a készlet. A kereslet változatlan, de a kereskedő nem bírja el a túl magas vámot. A romániai kereskedők tehát lépéseket tettek kormányuknál, hogy hiszen visszaállítani a szerződéses viszonyt.

Hát a romániai mezőgazdaság? Egyedül a török buzában is oly csapást szenvedett már

eddig is — habár Anglia az idén rendkívül nagy mennyiséget vásárolt, — hogy alig bir nyögni alatta.

És ime bekövetkezett, mit Bretiano annak idején megjósolt. Midőn a kamarában jelentette a tárgyalások meghiusultát s a vámháboru kitörését, tapsvihar fogadta szavait. „Vajjon csak egy fél év múlva is, így fognak-e tapsolni?” kérdé a kormányelnök.

És valóban megfordult a kocka. Románia belátta hibáját s közeledett. Monarchiánk mindkét kormánya a dolog természete szerint elfogadta az odanyújtott békejobbot. A magyar kormány kijelentette, hogy bár tudatában van annak, hogy a szerződéses viszony áldozatokat fog követelni tőlünk, mindazonáltal kész megújítani a tárgyalásokat, feltéve, hogy Románia a legnagyobb kedvezmények alapján akar tárgyalni.

Tagadhatatlan, hogy a vámháboru nagy károkat okozott nálunk is. Különösen az erdélyi részeken. Ámde e károk korántsem oly nagyok, hogy azokból kilábalni ne lehetne, ha a kormány és társadalom kezét fog s tovább is megtesz minden lehetőt iparunk felsegélésére.

A mennyit azonban az egyik oldalon veszünk, annyit nyertünk a másikon. Mindazonáltal speciális helyi viszonyainkat tekintve, óhajtjuk a szerződéses viszony helyreállítását. Kereskedelmünk és iparunk fejlettebb lesz; a kereslet megújul s mig az egyik irányban biztos lesz a piac, azalatt iparosaink törekedhetnek tovább is azon irány felé, melyben a vámháboru kitörése óta mozog, t. i. az ország belseje felé.

Ha azonban a vámsorompók megnyitásával iparosaink ismét ignorálni fognak a honi piacot: akkor inkább maradjon örökké vámháboru, mert ez az ár túl magas volna. Azonban hiszszük, hogy iparosaink okulva a multakon s tanulva saját káukon, nemcsak hogy nem fogják elejteni a honi piacot, hanem igyekezni fognak azt meghódítani.

Ily körülmények között óhajtunk olyan szerződéses viszonyt, mely nem fog h trányal járni reánk nézve s meg vagyunk róla győződve, hogy kormányunk, mely már az első alkalommal is oly elismerésre méltó erélylyel tudta megvédeni hazánk érdekeit, most is tapintatosan fog eljárni.

Kétségtelen, hogy előbb-utóbb a békés viszony ismét helyre fog állani. S hogy ez nagyon soká tartani nem fog, arra bizonyíték egyrészt Románia közeledése és kezdeményezése, másrészt a két kormány előzékenysége.

Bulgária. Harczias és fenyegető hangon ir Oroszország ellen a „Times”, — melynek több élesen irt cikke nem fogja eltéveszteni hatását Oroszország ellen, a hol hihetőleg tisztában lesznek vele, hogy az angol lapnak eme szokatlanul éles hangja nem pusztá szavak patogatása, hanem az európai continens egy nagy része közhangulatának kifejezése — bizonyos esélyekkel szemben.

A porta körjegyzéket készít elő, a melyben fölhívja a hatalmakat, hogy egyezzenek meg a mingreliai herczeg jelöltségében, hogy a fejedelem választása miharább megejhető legyen.

A bolgár hadseregből kilépett tisztek többen, köztük Benderev, Grujev és Dimitrijev, Sándor fejedelem bukásának okozói, jelenleg Romániában tartózkodnak.

Kaulbarsnak Bulgáriából való távozásával egyszerre érkezik Pétervárra Franciaország ujonnan, ki-nevezett követe, Laboulaye, a mi annyival figyelemre méltóbb „véletlen”, mert a pétervári és párisi kormányok közt hónapok óta fennállott feszültség után, két hatalom egymáshoz való barátságos közeledése egyidejűleg még az által is documentáltatik, hogy Bulgáriában az orosz alattvalók védelme nem az ottani német, hanem a francia főkonzulra bízatik.

A székely kivándorlás kérdéséhez.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Brassó, 1886. november 22.

Mélyen tisztelt szerkesztő ur!

Becses lapja ez évi 132-ik számának „A székely kivándorlás” czimű vezércikke oly fontos kérdéssel foglalkozik, melynek jó megoldása nagyon kívánatos volna.

Minden magyar ember fájó kebellet láthatja itt, hogy az államalkotó elem egy részének leányai, kik sokkal jobb sorsra is méltók volnának, a szegénység által otthonukból elűzetve, 10—50 frtéért cselédeskednek, vándorolnak el évről-évre tömegesen.

Annyian vannak itt a székely cselédek, hogy szinte elfödik a többi magyarságot. S ép ezért alig lehet csodálkozni azon, ha a különben tiszteletreméltó tulajdonságokkal is bíró százság között akadt már olyan, ki a magyarságot csak a cselédekből ismerve, midőn kérdezték tőle, hogy miért nem tanul magya-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A szegénység átka.

— Regény. —

Írta: Brankovics György.

(32) (Folytatás).

— Az ispánom fia? Oh igen, ismerem; igen derék, művelt fiatal ember . . .

— És szereti Hermin!

— Az én leányomat?

— A mit tudok, csak azt mondtam.

— Lehetetlen!

— Ugy kell lennie. A fiatal ember előtted volt itt nálam s becsületszavát adta, hogy joga van Hermin kezéhez.

— Szent Isten! Kedves öcsém, ha igaz, a mit mondasz, ugy ennek te vagy az oka.

— Én? — kérdi közbevetőleg Loránt.

— Igen. Ősz óta nem láttunk; Hermin nélkülözte társaságodat s kelleténél többet beszélt Bolgár Sándorral; a fiu csinos, szellemes. . . Oh Istenem, Istenem!

— De kedves bátyám, nyugodjál meg . . .

— Nyugodjam meg! — közbevág Miklós báró

— nyugodjam meg én! Hát lehet-e nyugodni az, a ki

mithatja, a ki kénytelen az önvád sulyával a sirba szállani?

— Hermin okos leány, beszélj vele okosan, s meglásd, engedni fog. Aztán meglehet, hogy Bolgár Sándor csak képzelődik.

— Ugy lesz, csak képzelődik! bizonyára képzelődik! — ismétlé Miklós báró.

— Adja Isten, hogy ugy legyen! Bármiként állanak is azonban a dolgok, arra kérlek, biztosítsd legalább a vagyonát, hogy boldogtalanságának ne legyen a szükség a társa. . . . Még egyet. Ha egyedül maradsz, ne feledd, hogy én ép oly boldogtalan napokat élek, mint te; számits reám minden időben.

— Édes, kedves öcsém! — fejezé be zokogva az agg férfiú — tudtam, hogy nemes szived van, de féltem, hogy elvesztem. Most már nem félek; imáimbba zárlak, a mig élek.

* * *

A százados nyárfa árnyékában régi családi ezüst edények alatt görnyedezett a reggeli asztal. Miklós báró s Hermin egymás kezét tartva ültek az asztal mellett, midőn Sándor báró megjelent s Herminnel ismételtén a fölépcső felé tekintett, alkalmasint ama vendég érkezését lesve, a kinek a negyedik terítéket szánták.

a kertajtón, a reggeli harmat bő áldásával saruin, s egyenesen Hermin felé tartott.

— Nos, Pista? — kérdé Hermin nyugtalanul.

— Méltóságos bárókisasszony! — kezdé Pista, — Loránt báró ur bocsánatot kér, hogy szó nélkül kelle hirtelen eltávoznia, s ezt a kis csomagot küldi maga helyett. Nemkülönbén jelentem alásan, hogy az éjjel . . .

— Az éjjel . . .? — kérdé ijedten az öreg báró.

— Jutka feleségem egy leánygyermeket szült.

— Hála Istennek! — nyögte Miklós báró, a ki attól tartott, hogy talán Loránttal történt valami.

— Szép! — sziszegte Hermin, a születési hirbe, mint egy horgonyba kapaszkodva s görcsösen szorongatá a kis csomagból kibontott arany karikagyűrűt az ujjai között. — Hogy érzi magát Jutka? — kérdi tovább Pistától erőszakolt hangon. — Ime, vidd el ezt a kis leányodnak születési ajándéku, neki adom! — s ezzel Pista kalapjába dobva a gyűrűt, a jegygyűrűt, Sándor báró felé fordult.

Pista meglepetten bámult Miklós báróra, leányára s aztán az idegenre. Arcvonásai csodálatosan összehúzódtak, mintha sirni akart volna, s azután megrázta fürtös fejét s egy „Köszönöm alásan”-nal odább állott.

Folytatása következik.

mul, azt felelte, hogy a cselédek nyelvét nem tanulja.

Melyik magyar ember arcza nem gyulad lángra ezek látásán és hallásán? Ki az, ki nem óhajtáná ezt másképp látni?

Nem is szólok a székely kivándorlásról Romániába. Sok jó magyar embert foglalkoztat ez, soknak faj a szíve miatta.

A kultur-egylet választmánya is, mint becses lapjából olvasom, most ép e kérdésekkel foglalkozik.

Azért, ha szíves lesz igénytelen soraimnak becses lapjában helyet adni, itt elmondom én is szerény véleményemet erre vonatkozólag.

En tisztelem a hód-mező-vásárhelyi kaszinó jóindulatát, de azt igen lapos gondolatnak tartom (!), hogy cselédnek fogadás által akar a székelyeken segíteni.

Szegény székelyek sokra jutottatok!...

Ne menjetek az oláht szolgálni. Jertek versenyeztek a tót napszamosokkal. Ott benn puliszkát esztek. Itt Magyarországon mézes kalácsot is ehettek, ha ugyan a tótockák hagynak nektek is.

Előttem körülbelül ez az értelme a hódmező-vásárhelyi kaszinó jóakarátának.

De hát a székely nem való már egyébre, mint napszamosnak vagy cselédnek? Nincs egy nemesebb eszme, mely tisztességesebb irányt adjon a székely válságnak. Nincs a mi kiemelje a székelyeket a nyomorból, s megnyissa számukra a boldogulás útját?

En azt hiszem, hogy van. Hisz sok vagyontalan ember létezik a világon, de nem kell, hogy cseléd legyen mindenik. Ha az embernek tudománya vagy mestersége van, megélhet vagyont nélkül is, megurul is. Elég hivatalnok van, kinek fizetésén kívül nincs vagyona semmi, ell; de azért nem cseléd sem egyik, sem a másik.

Természetes, az olyan ember, kinek lelke sem mesterség tudására, sem egyébre nincs kiművelve, ha vagyontalan, nem tud másképp megélni, mintha cselédnek szegődik.

S éppen abból, hogy a székelység vagyontalan osztályának legnagyobb része cselédnek szegődik, látszik nyilván, a székelység nagyon elhanyagolt közművelődési állapota.

Felfogásom szerint a székely válságnak a székely közművelődési viszonyokban rejlik az egyedüli oka. És biztosan, gyorsan s maradandóan csak annak nagymérvű megváltoztatása által lehet segíteni.

Versenyképes ipart, vagy más tudományt kell minden szegénysorsu székelynek adni. Ha ennek megvalósításához ma komolyan hozzáfazunk, nem kell 20 év se, és ismeretlen lesz a székely válság. Ha ma 20 ezer olyan ifju van a székelység közt, kire a napszamosság vár, mindannyit kellene anyagi és erkölcsi támogatásban részesíteni azért, hogy elérhessenek egy olyan műveltségi fokot, mely nekik tisztességes megélhetést biztosít. Hogy felnőve, ne legyenek kénytelenek se Romániába, se Hód-Mező-Vásárhelyre, se Brassóba, mint cselédek vándorolni. Vagy pedig, ha vándorolnak, úgy mint versenyképes ügyes iparosok, vagy művelt tudományos emberek vándoroljanak.

Igy aztán menne a székely Romániába vagy Párisba, mindenütt tisztességesen élhetne meg, mindenütt csak vagyont szerezne. Ha vagyont szerzett, csak eszébe jutna az egykor rá nézve rideg anyaföld. Haza jőne, s lenne hasznos polgára a hazának.

Ha pedig csak kipusztulás állhat már ez előtt a nép előtt, akkor legyen cseléd és napszamos. És ne hagyjuk az idegen földön elpusztulni. Hozzuk az édes anya ölébe halni. Hisz olyan édes meghalni az anya ölében, olyan jó az ősök vérével áztatott föld alatt pihenni.

De nem a halál, nem a kipusztulás vár a székelyekre. Szébb jövő vár reájuk multjuknál. Mert a régi erő, régi tűz, sok tehetség, életrevalóság és tákarékosság él még bennük.

Csak meg kell adni nekik a módokat tehetségeik kiművelésére.

Az igaz, hogy oly nagy válsággal szemben igen bajos tenni valamit.

20 ezer ifju nevelése, egyre csak 100 frtot számítva, évenként két millió forintot igényelne, mi például a közoktatási miniszterium összes költségeinek 1/4-ét teszi. A közművelődési egylet vagyona pedig elenyésző csekélység ahhoz képest.

Felfogásom szerint az állam, megyék, közművelődési egyletek és a társadalom együttes működése az egyedüli, mely véget vethet a székely válságnak. Legelső sorban a székely megyéknek volnának nagy költségeik. Őket éri a felelősség is azért, hogy a válságot idáig engedték fejlődni.

Mindenik megye a maga körében oda kellene hasson, hogy szegénysorsu ifjai annyira kiműveltesse, hogy megélhetésük biztosítva legyen. S ezért áldozatot nem kellene kimélni.

Az állam a maga kötelességét eddig is tette. Már állított néhány ipariskolát, melyek nyitva állanak a székely ifjak előtt. De sem a megyék, sem a társadalom nem tették azt, a mit tehettek volna. Ott állnak az iskolák, majdnem üresen.

Pedig a sok napszamosra néző ifjúból sokat lehetne megmenteni a haza számára ez által, ha ezen iskolákba küldenék.

A székely megyék vasutépítésen törik a fejüket. S feledik a fontosabbra, a székelység anyagi és erkölcsi megmentésére gondolni. Pedig a vasut tenné még csak tönkre a székelyeket (!!).

Van-e iparuk? Van-e kereskedelmük? Miért sürgős tehát a vasut? Hogy néhány szegény fuvaros kenyerét elveszítse? Vagy azért, hogy a mig vasut épül, a napszamos székelyek ne vándoroljanak Romániába? Előbb teremtsenek versenyképes ipart, mert csakis ez teheti virágzóvá a székely földet. Az után, vagy ha pénzük úgy van vasutra is, egyszerre építsenek vasutat is.

Ha a megyék megteszik kötelességüket, megvagyok róla győződve, hogy az állam s társadalom nem fogja tőlük támogatását megvonni.

Ha pedig nem törődnek a válsággal, a mely székelyek felett dühöng, két eset foroghat fenn. Vagy érzéketlenek az iránt, vagy pedig annak tunya elnézése miatt bűnösek. Azt szeretném látni, hogy a legközelebbi jövő mind a két esetet czáfolja meg.

A hód-mező-vásárhelyi tisztelt kaszinó is felfogásom szerint többet használna a székelyek ügyének, ha 10 székely fiu kiművelésére alapítványt tenne, mint a cselédszerződötés unalmas mestersége által.

Ezek után maradok a mélyen tisztelt szerkesztő ur

alázatos szolgálja

S.....y I.....n.

*

Adtuk ezen közleményt — bár meggyőződésünkkel homlokegyenest ellenkezik — az audiatu et altera pars elvénél fogva. Tér szüke miatt nem reflektálhatunk most az itt elmondottakra. Jövőre azonban visszatérünk e czikkre s elmondjuk arra észrevételeinket — A „Brassó“ szerkesztője.

Román lapszemle.

Még ki sem lábaltunk abból a nagy veszedelemből, melybe a „Convorbirea Literaria“ után a „Tribuna“ és „Gazeta“ taszítottak volt Dr. Hunfalvi tudósunk miatt; már ismét ujjabb sötét felleg tolt egünkre Bukarest felől, melyet brassói jó szívű barátunk jelez ez évi 253. számának vezércikkében: „A magyarok és a romániai közvélemény“ című vezércikkében.

A „Magyar Polgár“ odanyilatkozott volt, hogy ő inkább szereti, ha oda át Bretiano ül a kormányon, mint a román iridentisták barátja, Kogalniceanu Mihály. Nem tetszik ez sem Szebenben, sem Brassóban s miután nem tetszik, tehát rátamad mind a kettő a „Magyar Polgár“ra s vele együtt a többi magyar lapokra.

A „Tribuna“ az ő körmönfont modorával oda lyukad ki, hogy el ne higyük magunkat azért, hogy Bretiano az iridentistákat kiüzte volt, mert nem éretünk tette ő azt, hanem Románia békéjeért, nyugalmaért.

Tehát ne legyünk olyan fennen azzal a kiüzéssel. A „Gazeta“-nak meg éppen kezeügyébe esett a bukaresti sz. zsinat mult évi jegyzőkönyve, a melyet a bukaresti hivatalos lap éppen most közölt a végre, hogy a „Gazeta“-nak segítségére jöjjön az ő elnyomatott, siralmas helyzetében. Moldova érseke ép abban az időben, midőn Bretiano az iridentistákat a Dunán át szállíttatta, így deklamált a sz. zsinaton az erdélyi testvérek érdekében: „Erdélybeu a románok nyelv- és hitszerinti idegen uralom alatt vannak.“

Ide tehetne volna a szent atya: éppen mint Moldovában a róm. kath. csángó magyarok; de a szent atya e helyett így folytatta: „Tudjátok, hogy mennyit szenvednek a görög-keleti keresztyén románok és Erdély — még ez is! — a magyar uralomtól. S nem csak a görög-keleti keresztyén románok, de még azok az unitusok — gör. kath. — is, ezek már nem keresztyének, csak unitusok, — kik megcsalhatkoztak, midőn ezelőtt 180 esztendővel egyesültek, hogy jobb állapotra vergődjenek.

Szenvednek és egyetlen menedékük az egyház. Az egyház szárnyai, az egyház védelme alatt küzdenek mind azon támadások és bajok ellen, melyekkel ostromolják őket, mert az ellenség odáig ment, hogy iskoláikból nyelvüket kiüzze. Itt is elfelejtette a szent atya ide tenni:

„Éppen mint mi tettünk Moldovában a csángó iskolákkal.“ E helyett így folytatta: „Eljöhethet az idő, hogy az egyházból is kiüzi. Azt követelik tőlük, hogy olvassanak magyarul. Ne féljünk az igazat megmondani.“

A szent atya az olvasás alatt azt érte, hogy a templomban is magyarul kellend olvasni az evangéliumot és imákat. Ők tehát, t. i. az erdélyi testvérek, a templomot és az iskolát az egyház árnyékába helyezik. Az érsek összehívja püspökeit, espereseit s más papjait, sőt a világiakat is, mert az ő zsinatjuk

Kossuth Lajos képe a német színházban.

Abban a kitüntetésben már egyszer részesültem, hogy midőn háborgó lelkem érzeményeit fűzfapoétai zöngeményekben kísérlettem meg lefesteni, egy szép asszony azt a gunyoros megjegyzést tette reám, hogy „a legnagyobb valószínűség szerint nem mondok igazat“ s most, nyájas olvasóm, úgy-e bár, te is hajlandó leszesz ama szellemes asszony nézetét a magadéva tenni és kiegészíteni olyképen, hogy prózában még gyakrabban nem mondok igazat.

Pedig lásd, nyájas olvasóm, te tévednél: én most igazat beszélek.

A Kossuth Lajos képe csakugyan ott volt a német színház deszkáin; — ezt velem együtt képes lesz igazolni az a diszes közönség, mely a „Danischeffek“ előadását végig nézte.

A jó öreg képe ott mosolygott egy rozzant kulisszán, és ha megremegett valaha ez arc, úgy bizonyára most tette azt, midőn kedve és akarata ellenére kényszerítve volt a „Danischeffek“ negyedik felvonását az entré-t fizető publikummal végig élvezni.

Hogyha lapozgatom hazám történetének lapjait, s felidézem emlékembe a közelmúlt évtizedek történetét, sehoh sem találom, de még egy szót sem, mely megfűzött volna a lelkem, és a lelkem érzeményét

hogy mi módon kerül Kossuth Lajos Muszkaországba, a hol olyan nagyon hideg van, hogy a szeretet és hála érzete elfagy a lélekben, mielőtt még megszülethetett volna.

En tudvalevőleg nem vagyok politikus és egy percig szinte hajlandó voltam hinni a politikai viszonyok gyors változásában s lelki szemeimmel már láttam, hogy a muszka trón ledől és Sándor czár családjával együtt vajaskenyér-kurára ment le Svájcba, a hová már igen közel van az ország, „hol a czitrom virul“. Sőt mi több, láttam a nagy diplomaták sápadt arczeit, hallottam a „Brassó“ vezérczikkiróinak harcias tollserczegését és hinni véltem, hogy a kozákok a vutkis üveg helyett kardot ragadtak kezökbe, hogy a tőlük évek hosszú során megtagadott jogait megszerezzék. Sőt — de ez már több a sőtne is — azt gondolám, hogy Kossuth Lajost behívták a nihilisták fővezérnek, és aztán kezdtem természetesen találni, hogy az orosz Danischeff grófné szalonját a Kossuth arc képe díszíti.

És én még tovább álmodtam volna e politikai rémálmodot, ha mellettem ülő szomszédom — ásitani nem kezd; ez mindjárt eszembe juttatta, hogy a színházban vagyok.

Szerencsére még éppen jókor ébredtem fel: még volt alkalmam hallani Oszin (Rosen ur) lelkes szavát

latát, ki lánglelkének egy jobb sorsra érdemes hevével lemond a világról, mely vérző szívének annyi fájdalmat okozott s elhatározza egy kolostor kopár falai között végezni be életét.

Még hallottam az orosz ifjunak lelkes szavát, a ki lelkesült örömmel üdvözli a napot, mely reá, a a rabszolga lánczoktól feloldott, szabad ifjura veti mosolygón, bátoritón sugarát: és szavaiból éreztem a hívó szózatot, azt a magasztos lehelletet, mely az évszázadok óta rabigába vetett népnek kezébe adja a vérontó vasat, hogy magának a közös, egyenlő jogélvezet boldogító jövőjét teremtsen meg.

És azután beláttam, hogy Kossuth Lajos otthon érzi magát az orosz grófnő salonjában.

Igen, Dorn urnak igaza van, midőn e legdicsebb magyar arczképével ékesíti fel a Danischeff-palota termét; mert, hol az elnyomott, lánczokba vert nép sőhajt, hol a népjog szent csatájának a távol jövőre kiható első harezi riadoja szólal meg, a hol nemesen tudnak lemondani és a hol el tudják rejtteni szomorú négy fal között a lélek martyr sebet, — ott otthon van Kossuth Lajos, velük érez és velük szenved!

Dorn ur, önnek igaza van!

Hallz.

világiakból is áll, minthogy mindnyájan részt kell hogy vegyenek nemzeti és vallásos legvitálisabb érdekek védelmében.

A többi nem érdekel minket a moldovai érsek beszédéből, hanem igen az, a mit erre a „Gazeta“ mond: „Meg kell itt jegyeznünk, hogy ezt a beszédet az erdélyi hat kiűzött távozása után tartotta az érsek. Tehát az érsek Bretiano tényétől függetlenül nyilvánította az erdélyieket, illetőleg Románia közvéleményét.

Annál nagyobb súlyjal bír József érsek e nyilatkozata, mert ő most Romániában a primási szék jelöltje. A hatalomban levő magyarok ne éljenek csalódásban. A romániai közvélemény az erdélyi románok helyzete felől jól van értesülve s egy pillanattig sem szűnt meg abban kedvező lenni, hogy minket elégtelnek lásson s elhaladásunkban ne legyünk akadályozva.

Akár marad Bretiano a kormányon, akár nem, szükséges, hogy jól jegyezzék meg a magyarok, hogy Magyarország és Románia között szinte közeledés, szoros és tartós szövetség addig nem lehet, a meddig az erdélyi román elemet üldözik s jogaiban megrovidítják.

Mindezekből kitűnik, hogy József érsek ur milyen pompásan van értesülve a moldovai csángók, akarom írni: az erdélyi görög-keleti kristinek helyzete felől. Most már csak az a kérdés, vannak-e Moldovában József érsek urnak olyan iskolái, templomai, mint az erdélyi kristineknek? Nincsenek, mert ott a szent atyáknak nincs az iskolákhoz semmi közük, ott az állam tartja fenn az iskolákat, építteti a templomokat.

Igaz, volt idő ott is, midőn a szent atyák sokat tehettek volna az iskolák érdekében, de nem tettek semmit s így az állam tett s tesz annyit, a mennyit tehet. Mi még nem láttunk hazánkban olyan román tanárt, a ki Moldovából jött volna hozzánk tanárnak, de igen eleget, a ki itt tanult nálunk, már a mennyit és ott tanárkodik.

Ebből az annyit rágalmazott Erdélyből ujonczozzák még ma is a tanárokat. Hanem a dolog lényege, miért a „Gazeta“ ezt a beszédet közölni sietett, abból áll, hogy mi ne bizzunk Bretiano-ba, mert a romániai közvélemény ellenünk van. Erre van gondja, hogy így legyen, a „Gazeta“-nak, de hát még a „Tribuna“-nak!

Milyen szép dolog, ha az ember tudja magát vigasztalni! Bizony, mi is nagyon jól tudjuk, hogy nem a mi szemeinkért, hanem első sorban Romániáért üzte ki Romániából Bretiano az iridentistákat. Azt is tudjuk, hogy Kogalniceano Mihály, Bretiano Demeter, avagy bármelyik román belügyminiszter nem értünk, hanem Romániáért ép úgy tett volna, ép úgy fogja jövőben is tenni, ha nem akarja saját hazáját felgyújtani. A mi az erdélyi románok kielégítését illeti, azt a mi eszünk nem éri fel. Mire való a Domnu Tisza s a „Tribuna“ szerint az anarchista Trefort!

Czenkalji.

Helyi és vidéki hírek.

Kinevezés. Ő felsége a király kinevezte Graeser János helybeli kir. aljárásbíró a tekei kir. járásbíróhoz járásbíróvá.

Bedő Albert országos főerdőmester a kormány megbízásából városunkban időzik, hogy lehetővé tegye a kiegyezést a hétfalusi község s Brassó városa között. — Bár sikerülne neki!

Jakab József ügyvéd csődbe jutván, a brassói ügyvédi kamara irodájának gondnokául Bachmaier Gyula helybeli ügyvédet nevezte ki.

Hangverseny. A brassói rom. kath. jótékonyági egyület — mint értesülünk — december hó 4-én, a Nr. 1. szálloda nagy termében hangversenyyel egybekötött táncvigalmat rendez a szegény gyermekek karácsonyfája javára.

Tűz. Óriási füstfellegek emelkedtek tegnap este fél 6 órakor Ó-Brassó felől. A láthatár egész piros volt már. A lángok fel-felcsaptak s bevilágították az egész várost. Már legalább fél órája futott a nép nagy tömegekben, míg végre a harangot félreütötték. Valóban gyalázat, a mit nálunk a harangütéssel üzenek. Multkor a Halamka-féle tüzet majd egy órával később jelezték s most ismét. Nem csoda, ha a tűz-őrség késik. Erélyes vizsgálatot kérünk, mert ez az állapot tarthatatlan. A tűz Ó-Brassóban volt s. p. a lovas kaszárnyán alól egy földmives házában, hol 2 csűr leégett. A tűz — állítólag — vigyázatlanságból támadt.

Lapunk szerkesztőségi irodája ezentul Színház-utca, Kórodi-féle házban, II. lépcső, I. emelet lesz. Szerkesztőnk naponként d. e. 9 órától kezdve ott található.

Iparügy. A brassói kereskedelmi és iparegylet ezennel értesíti tagjait s az érdekelt közönséget, hogy a mai naptól kezdve hivatalos helyiségében, Színház-

utca, Kórodi-féle ház, II. lépcső I. emelet a titkárság állandó hivatalos órákat tart s. p. naponként d. e. 9 órától 11 óráig, hol a tagok s érdekelték mindenkor ingyenes felvilágosításokat nyernek.

Német színház. Erna R. kisasszony, a társulat egyik jobb tagja jutalomjátékaul Newsky P.-nek mindenütt nagy sikerrel adott „Danischeff“ című színműve került kedden, meglehetősen látogatott ház előtt, előadásra. A jutalmazandót megjelenésekor a közönség rokonszenvesen s több virágcsokorral fogadta. A darab maga érdekes, a figyelmet mindvégig leköti, bár a megoldásban és indokolásban gyenge. Egy rangjára büszke orosz grófné fia, anyja egyik jobbágját, Annát szereti s viszontszerelemre talál. A hercegné azonban fia távollétében a leányt kocsisának, a felszabadított Ossipnak adja feleségül, ki elég nemeslelkű Annát házassága alatt csak nővérenek tekinteni. Az ifjú gróf hazatérével a nemeslelkű kocsis feláldozza boldogságát s bár nejét szereti, elválik tőle, hogy a gróf feleségévé tegye, maga pedig kolostorba vonul vissza. A felszabadított jobbágy ezen érthetlen nemeslelkűsége képezi a darab főgyengéjét, bár másrészt annak írja épen ezen momentumból rendkívül érdekes drámai situációt tudott teremteni. Előadása általában kielégítő volt. Rosen ur a magát feláldozó Ossip szerepét szép s benső játékkal majdnem érthetővé tette, Erna k. a. (Anna) is helyén volt. Dornstein k. a.-nak szerepkörén kívül esik a büszke arisztokrata nő alakítása s feladatát nem tudta megoldani. E három főszemély körül, több érdekes, az orosz társadalomból vett alak csoportosul; ilyen a parvenu bankár, melyet Nadler ur valószínű művészettel játékban és beszédmodorban, utánzott s a Grand ur által eléggé jól játszott francia követségi attaché. A kielégítő ensemble mellett eléggé kellemes benyomást tett ez előadás. — Ma Dellinger új operette-je „Don Caesar“ adatik először.

Jókainé temetése tegnap d. u. nagy fénnyel és pompával ment végbe a fővárosi közönség ezreinek részvétele mellett. A temetésen ott voltak a miniszterek, iörendiházi s képviselőházi tagok, az írók s művészek teljes számban stb. A nemzeti színháznál Paulay Ede tartott beszédet a nemzeti színház nevében, majd ifj. Ábrányi Kornél az írók s művészek társulata nevében. A népszínháznál pedig Lukácsy Béla rendező beszélt. — Tér szűke miatt terjedelmesebben nem írhatunk a nagy művésznő haláláról. — Áldás emlékére!

Táviradivitali szolgálat. A közlekedési miniszterium 43007. számú rendeletével a korlátozott napali szolgálattal berendezett kisebb távirada állomásokról hivatalos óráit f. év nov. 25-étől kezdve hétköznapokon és hétköznapokra eső ünnepeken délelőtt 8—12-ig, délután 2—6-ig; vasárnapokon pedig délelőtt fél 9-től fél 12-ig és délután 3—4-ig budapesti időszínti órákra terjedőleg méltóztatott megállapítani.

A brassói román lap tapsol örömeiben, hogy a cseheknek nem kell a magyar szalonna és a magyar liszt. Ennek méltán örvendhet, mert azóta a brassói román mészárosok minden száz mészáros lekonkuráltak; minden szögletben egy-egy román macsalaru árverez lefelé, mint a román epítropok a tanítválasztásnál. Ki tanít olcsóbban?

Ugyan ez a lap, mióta megtudta, hogy az erdélyrészi magy. közm. együletnek már is 200.000 frt tőkéje van, annyira megijedt a dracu-tól, hogy éjjelnappal csak Krachculuval és Fiakoululval háborúzik.

Öngyilkossági kísérletet követett el folyó hó 17-én a csik-gyimesi pénzügyőri laktanyában Boeskor Béla pénzügyőri fővigyázó. Délután 3 órakor pihenés végett lefeküdt s miután bajtársai a szobából eltávoztak, a szerencsétlen fővigyázó fegyverét megtöltve koponye alá rejtette azt, hogy terve keresztülvitele biztosabb legyen. A fegyver csöv. állá alá irányította s elsütötte, de a golyó nem talált. Tettének oka állítólag szolgálati hanyagság. Nevezett fővigyázó öngyilkossági kísérlete miatt a csik szeredai pénzügyőri biztossághoz a vizsgálat megejtése végett bekísértetett.

Románii de peste munfi című röpirat, mint izgató s az Irredenta-kiáltvány hasonmása, a hol találatik, elkobzandó.

Romániában a községi képviselő választások a kormány előnyére ütöttek ki. Ennyi az egész elkésett tudósítás a Gazetában. Hát ha Cogalniceanoék győztek volna? Akkor legalább is három vezércikk, de ezeket megelőzi vala egy hosszú sürgöny, mely így kezdődött volna: „Victoria! Victoria!“

A romániai törvényhozó testületek folyó november hó 27-ére rendkívüli ülésre vannak összehívva.

„Nyílt levél Pinczelakóhoz“ ezimen egy tárcacikket vettünk, melyet csak jövő számunkban közölhetünk.

Nyílt tér.)*

A brassói magyar protestáns nőegylet, szegény iskolás gyermekek javára, folyó év, november 14-én este a „Nr. 1.-ben“ táncszállal és közvacsorával egybekötött, megnyitó fillér-estélyt tartott. Nem tehetjük, hogy ezen estély eredményéről a nyilvánosság előtt, számot ne adjunk.

Az ezen rovattal megjelent közleményekről a társulatnak nem vállal felelősséget.

Az estély mind szellemi, mind anyagi tekintetben sikerült. Erről tanuskodott a jó hangulat, mely a meglehetősen szép számú társaság kedélyét uralta. A sikerről tanuskodik másfelől az estély jövedelme, mely 283 frt 96 krt teszen, miből leszámítva a tetemes kiadásokat, 167 frt 92 kr tiszta jövedelem marad.

És midőn az estélynek sikere fölött örvendezünk, tehetjük-e ezt a nélkül, hogy hálás köszönetet ne mondjunk a nyilvánosság előtt is, azon nemes szívű egyéneknek, kik a szegény gyermekek keserű sorsát szívökre vevén, kegyes adományaikkal, szíves fáradozásukkal és illetve megjelenésükkel a nemescélu estélyt sikerültté tévék.

Fogadják szíves köszönetünket a következő kegyes adakozók:

Bauer Jánosné, Barabás Károlyné, Bagotai Ferenczné, Balázs Bertalané, Barabás Sándorné, Becző Imréné, özv. Borosnyai Dánielné, ifj. Borosnyai Dánielné, Cserey Gáborné, Csorba Sámuelné, Dániel Györgyné, Dobiecki Sándorné, özv. Dajbukátné, Molnár Jánosné, özv. Kászony Istvánné, N. N., János Lajosné, Nagy Gyuláné, Tutsekné, Femmingerné, dr. Kádeboné, Szabó Györgyné, Rombauer Emilné, Orbán Ferenczné, dr. Weisz Ignáczné, Sebestény Ferenczné, Zsigmond Áronné, Lupini Károlyné, Veszprémi Józsefné, Mandelné, Trulné, Schwabené, Platskó Györgyné, Harmath Lajosné, Folyovics Miklósné, Vén Istvánné, Sift Jánosné, Jakó Pálné, Moór Gyuláné, Sterne Marie, Kelemenné, Schmidtne, H. Tschurl, Sebestény Ferenczné, Körner Józsefné, Szőke Ignáczné, Szabóné, özv. Tief Ferenczné, Nagy Ferenczné, Kozma Józsefné, Förder Sándorné, Monoki Jánosné, Járossy Emilia, Komprath Theresia, Szabó Lajosné, Kovács Károlyné, Szentiványi Irma, Vorhantz Józsefné, Simayné, Vitéz Józsefné, Nagy Józsefné, Deubl Lujza, Rácz Józsefné, Mester Kálmánné, Malcher Lujza, Mika Károlyné, Lázár Geróné, Verzar Antalné, László Mártonné, Zanescu Maria, Platskó Milica, G. Popp Vilma, N. N. Richter Krisztina, Székely Józsefné, Otrobán Rudolfné, Stark Vilmosné, Dr. Rothné, Szabó Mózesné, Székely Györgyné, Madarassy Józsefné, Pap Ferenczné, Temesvári Vilma, Péter Mihályné, Rácz Józsefné, Klein Karolina, Kosik Mihályné, Sztáné, György Józsefné, Kecskeméti Julia, Herman Mari, Hartel Ferenczné, Tóth Józsefné, Popovics Katalin, Mátyás Károlyné, özv. Jancsó Ferenczné, E. Hajek, L. Hajek, N. N. Friedmanné, Osváthné, Fára Péterné urhölgyek és Deesy János, Gencsy István, Kürthy János, Vasady József, Rácz Lajos, Irk Károly, Montaldó József, Siegens János, Stanescu Fr., Petr. M. Zanescu, Fogarassy, Horn Frigyes urak, kik részint ételneműekkel, részint pénzdományokkal járultak a nemes cél előmozdításához.

Fogadják továbbá meleg köszönetünket: Lázár Mariska, Temesvári Aranka, Verzar Jolán, Szentiványi Irma, Platskó Anna, Platskó Milicza, Schmidt Mariska, Otrobán Olga, Székely Berta, Cimmermann nővérek és Friedmann kisasszonyok, kik a pinczérnői tiszt ügyes betöltésével nagyban befolytak egy a szellemi, mint az anyagi siker előmozdítására.

És végül hálánkra érdemesek a rendező urak és mindazok, kik szíves megjelenésükkel a nemes célu estélyt áldás forrásává tették sok szegény gyermekek számára.

Mert bizonyára mindazok, kik az ily célu ügyet benső ösztönöztetésből támogatják, az inség, a nyomor láttára részvét-könyeket hullatnak s miután letörlik a nyomornak könyeit, a keresztyéni kötelességteljesítés öntudata öröm-könyekben nyilvánul.

És van-e ennél edesebb jutalom?! A ki magának él, aki önző, efféle jutalomban nem részül. Aki másokért él, csak az a valódi ember, csak az érezheti azt a boldogságot, mit Isten az ember számára adott.

Vajha mindenki meghódolna az igazi, önzetlen szeretet hatalmának, mely inséget oszlat, könyeket töröl és a szívekbe varázsolja a menyét minden üdvösségével!

A rendező bizottság.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. november hó 23-én.

Román papirpénz	à 20 frankos	8.41 vétel	8.43 eladás
ezüstpénz	à 20	8.35	8.40
Napoleon'd'or (aranypénz)		9.91	9.93
Török lira		11.25	11.28
Arany		5.88	5.90
Orosz papírrubel		118.—	118.25

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: Székely József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 366.—1886. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alólírt bírósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a brassói kir. törvényszéknek 5411.—1886. sz. a. kelt végrehajtást rendelő és a brassói kir. járásbíróaság 7869—86. sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán a brassói előlegező egyület javára Margineán Simon hagy. és Margineán Cornelia ellen 231 frt tőke, ennek 1886. év augusztus hó 13. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 47 frt 357 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 464 frt 40 krrabecsült ingóságok u. m. egy zongora és házi butorok nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Mely árverésnek a 8552.—1886. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Brassó bolgárszék 387. sz. alatt leendő eszközölésére 1886. November 27-ik napjának délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX. törv. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni, a netalán elsőbbségi igénylők felhivatalnak, miszerint jogaikat az említett t. cz. 111. és 112. §-a alapján árverés megkezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-ik évi LX. t. cz. 108. §-a szerint fizetendő.

Brassó, 1886. nov. 11-én.

Borsos Zsigmond,
kir. bírósági végrehajtó.

(580) 1—1

Szám 2207.—1886. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A segesvári kir. járásbíróaság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Orea Ilia* s társainak nagyszőlősi *Gligor Juon* s neje elleni végrehajtási ügyben az 1954/1886. sz. alatti hirdetményen folyó évi október 2-ára kitűzött árverezés beszüntetett; s a segesvári járásbíróaság területén levő a nagy-szőlősi határon fekvő nagy-szőlősi 608. sz. telekjökönyvben A + 1—7. rend. sz. 484 frt 29 krra becsült ingatlanok elárverezésére újabb határnapul 1886. évi november hó 29-ik napjának d. e. 10 órája Nagy-Szőlősi közsege házána kitűzetik.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 8%-át, — vagyis 38 frt 74 krt — készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

A többi árverési feltételek ezen telekkönyvi hatóság vagy Nagy-Szőlősi közsege házána betekintetők.

Segesvár, 1886. szeptember 8.

A kir. járásbíróaság mint telekkönyvi hatóság.
Máthé Albert,
kir. aljárásbíró.

(474) 1 1

Sz. 2131.—1886. tlkvi

Árverési hirdetmény.

A medgyesi kir. járásbíróaság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tetetik, miszerint *Stolcz Sámuel* végrehajtatonak *Hatschner András* végrehajtást szenvedettek ellen 343 frt tőke, ennek 1882. apr. 4-től járó 8%-os kamata 40 frt 60 kr eddigi és 12 frt 20 kr ezen kérvényért megállapított költségek, valamint *Hatschner András* szül. Metz Sára végrehajtatonak 240 forint tőke, ennek 1885. szept. 11-től járó 6% kamata és 36 frt 74 kr költség behajtása iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén levő Riomfalva közsegi 486. tljkben A+1—25. rsz. alatt ifj. *Hatschner András* tulajdonául felvett 471 forint 94 krajczára becsült és a riomfalvi 714. számú telekjegyzőkönyvben A + 1. rendszám alatt *Hatschner Andreos* (kinek neje *Unty Anna*) kiskoru *Geltech Rosina*, kiskoru *Geltech Anna*, kiskoru *Geltech Johann*, kiskoru *Hatschner Andreo* és kiskoru *Hatschner Johann* tulajdonául felvett, 203 frt 8 krajczára becsült ingatlanságra az árverés elrendeltetik és annak megtartására határidőül 1886. évi november hó 30-ik napjának délelőtti 9 órája Riomfalván a közsege házához kitűzetik.

Kikiáltási ár a bírói kiküldött által az adóbizonyítvány alapján minden telekkönyvi test után külön megállapítandó becsár, azonban az eladás becsáron alól is megtörténni fog.

Az árverezni kívánók végrehajtató kikiáltásával tartoznak az egyenkint kikiáltási áraknak 10%-át közsege házához letenni.

avagy annak a bíróságnál bírói letétben történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervény átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. június hó 25.

A kir. járásbíróaság m. telekvi hatóság.

Szám 5261.—1886.

Árverezési hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírója által közhírré tetetik, hogy *Szász-Kézd* közsegeinek italméresi és malom-joga folyó évi november hó 26-ik napján délelőtti 9 órakor *Szász-Kézd* közsegeiben a közsege házána 1887. évi január hó 1-ső napjától kezdődőleg 1889. évi december hó 31-éig a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár:

- 1) az italméresi jogra 1200 frt,
- 2) a malomjogra 800 frt.

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzül az árverező biztos kezéhez letenni. Zárt ajánlatok a nyilvános árverezés megkezdése előtt szintén elfogadhatnak.

Az árverezési feltételek úgy *Sz. Kézd* közsege előjáróságánál, valamint az alólírt járás főszolgabírójánál a hivatalos órákon belől bármikor megtekinthetők.

Segesvár, 1886. november 12-én.

A keresdi járás főszolgabírója
Fodor.

(560) 3—3

Szám 7373.—1886.

Árverezési hirdetmény.

Kis-Selyk mezőváros italméresi joga, valamint a vásárvám szedése folyó évi december hó 3-án a közsegeben reggeli 10 órakor 3 egymásután következő évre a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár:

- 1) a közsegeben korcsmahelyiséggel 300 frt,
- 2) ugyanott korcsmaház nélkül 200 "
- 3) a mezei korcsma házzal a malom mellett 150 "
- 4) a vásári vámok 90 "

Az árverezni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzül alólírtnak befizetni.

Az árverezési feltételek úgy a szolgabírói hivatalnál, valamint *Kis-Selyk*en a közsegi irodában bármikor megtekinthetők.

Medgyes, 1886. október 25-én.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírója

(528) 1—3

Lendvay.

Szám 5592.—1886.

Árverezési hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírója által közhírré tetetik, hogy *Szász-Dálya* közsegeinek italméresi és malom-joga folyó évi december hó 3-ik napján délelőtti 9 órakor *Szász-Dálya* közsegeiben a közsege házána 1887. évi január hó 1-ső napjától kezdődőleg 1889. évi december hó 31-éig a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár:

- 1) a nagy korcsomára 400 frt,
- 2) a kis " 300 "
- 3) a közsege malomjoga 200 "
- 4) az ev. luth. egyház " 220 "

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzül az árverező biztos kezéhez letenni. Zárt ajánlatok a nyilvános árverés megkezdése előtt szintén elfogadhatnak.

Az árverezési feltételek úgy *Sz. Dálya* közsege előjáróságánál, valamint az alólírt járás főszolgabírójánál vagy a hivatalos órákon belől bármikor megtekinthetők.

Segesvár, 1886. november 15-án

Czipő- és kalapraktár.

T. CZ.

Midőn az irántam évek hosszú során át tanusított bizalmáért ezennel tóiró köszönetemet fejezném ki, egyuttal van szerencsém szives tudomására hozni, hogy üzletemet a *Nagy-utca* és *Czerna-utca* sarkán lévő 493. számú házba (ezelőtt *Sabadeanu-féle* üzlethelyiségbe) tettem át. Üzletem dusan fel van szerelve a legjobb minőségű, saját készítményű és külföldi czipőkkel, a legújabb divatu, mindenféle színű, alakú és kelméjű kalapokkal, valamint a legkittünőbb esernyőkkel.

Hogy t. vevőim bizalmát továbbra is kiérdemeljem, igyekezni fogok jó és kitünő árut a legutányosabb áron a legpontosabban kiszolgálni.

Brassó, 1886. október hó 1-én.

Molnár Zs. megbízottja:
Biró Gyula.

(452) 4—6

Sensationalis hirdetés.

(418) 2—5

A 88 év óta

cs. kir. szadalmazott

takaró- és pokróczgyár

ezelőtt LICHTENAUER ötvöze s fia

széküld raktára után

LÓTARAKAT

190 cm. hosszú, 130 cm. széles, elpusztíthatlan minőségben sötét alappal, élénk szegélyvel; kb. 3 kilo súlyú darabonként 1 frt. ugyanaz a nagyság kitünő finom 150 frt.

Kénsárga flaker-pokrócz

hálszoros, kék vagy feketeárga szegélyvel körülbelül 2 méter hosszú s 1 1/2 m. széles kitünő minőségben darabonként 2 frt 25 kr. A takarók teljesen szagiatlanok, igen vastagok, alkalmasak ágylakaróknak s szőnyegeknak stb. Továbbá eladunk, míg készletünk tart

Juta-szőnyeg maradványokat

a legjobb színben, 10—13 mtr. hosszú darabonként 320 frt.

Függönyök, kétszárnyu s draperia 1 frt. 75 kr.

Ágytakarók 1 frt. 50 kr.

Asztalterítők — frt. 75 kr.

Szőnyegek minden minőségben raktáron.

az összes, eladásra kerülő áruk, kifogástalanok s ezért kezesseg vállaltatik

Nem tetsző feltétlenül visszavétetik.

Szállítás utánvét mellett.

Czim: Ezelőtt **Lichtenauers Witwe & Söhne.**
WIEN, I. Rothenthurmstrasse 14.

Mindenféle ruha- és kalapdiszek a legújabb divat szerint.

Laskai Árpád

(438) 8—20

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virágsor 325. szám alatt)

ajánlja a t. cz. közönségnek az

ősz és téli évadra

ujjonnan berendezett üzletét, ugymint: divatszövetekben, férfi s női ősz és téli szövetekben, flanel, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, keztük stb. a legutányosabb árak mellett.

Felsőik és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készítettnek.

Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben.

Huzás már a jövő hónapban.

Kincsem 1
Sorsjegy

11 sorsjegy 10
csak 10

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. 4788 pénznyeremény.

© Fundatia pentru Scoala - BCU Cluj-Napoca
A magyar nyelv- és irodalom sorsjegy-irodája: Budapest, vaczi-utca 6. sz.

Nagy választék férfi-divatszövetekben.